

РЕШЕНИЕ

№ 429

гр. П., 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., XVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ненка Цветанкова

при участието на секретаря Наталия Димитрова
като разгледа докладваното от Ненка Цветанкова Гражданско дело № 20235220103795 по описа за 2023 година

Производството е образувано по постъпила искова молба от Д. А. С., с ЕГН *****, с адрес с. К., общ. С., ул. „***“ № 4 против И. Б. К., с ЕГН *****, с адрес гр. П., ул. „П.“ № 11, като моли съда да постанови решение, по силата на което да измени определените мерки с Решение № 464/2007 г., постановено по гр. д. № 454/2007 г. по описа на РС П., като упражняването на родителските права по отношение на детето Б. Д. С. да се предостави на бащата Д. С., където да бъде определено местоживеенето му; на майката да бъде определен подходящ режим на лични отношения с детето; майката да бъде осъдена да заплаща месечна издръжка на детето чрез неговия баща в размер на 300 лева, платима до 5 – то число на месеца, за който се отнася, считано от датата на подаване на исковата молба до настъпване на обстоятелствата за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за забава върху всяка просрочена вноска.

Ищецът твърди, че с Решение № 464/2007 г., постановено по гр. д. № 454/2007 г. по описа на РС П. бракът между страните е прекратен с развод поради дълбоко и непоправимо разстройство на брака, като е утвърденото постигнатото между страните споразумение, съгласно което родителските права по отношение на непълнолетното дете Б. Д. С., с ЕГН *****, роден на 23.12.2006 г. ще се упражняват от майката, при режим на лични отношения на детето с бащата всяка първа, втора и трета събота и неделя от месеца от 10:00 часа в събота до 18:00 часа в неделя, както и един месец в годината - през лятото, когато майката не е в годишен отпуск, а бащата е осъден да заплаща месечна издръжка в полза на детето Б. чрез неговата майка и законен представител.

Посочва се, че след развода между страните основните грижи за отглеждането на непълнолетното дете Б. са полагани от неговата баба по майчина линия – М. Х.. Излага

твърдения, че ответницата е сключила още два брака, последният от които с немския гражданин – М. К., не е прекратен. С втория си съпруг ответницата живяла в гр. Пловдив, а с настоящия си съпруг за известно време живели в Г., както и на квартира в гр. П., но без детето Б., като през цялото това време Б. бил отглеждан от неговата баба по майчина линия. През годините ответницата няколко пъти била настанявана за лечение в ДПБ гр. П., през което време за детето на страните се грижила отново неговата баба. Ищецът твърди, че Б. бил много привързан към баба си и затова той се съобразявал с това негово желание. Посочва, че помагал в отглеждането и възпитанието му, както и че не е преустановявал общуването си с него и подкрепата, която му оказвал.

Посочва, че на 14.10.2023 г. детето Б. поискало спешно да се види с ищеца, като от разговора с него разбрал, че баба му М. е починала на 10 октомври, а майка му И. от около месец била настанена в ДПБ гр. П.. В дома, където до момента живеел Б., се била настанила Албена, племенница на М. Х.. В тази връзка на 16.10.2023 г. ищецът подал сигнал и потърсил помощ от Отдел „Закрила на детето“ гр. П., като социалните работници организирали среща между ищеца и Б., при която ищецът разбрал, че Б. е много настроен срещу него. Ищецът подал заявление за ползване на социални услуги и Б. бил настанен в Център за обществена подкрепа при КСУДС гр. П..

Ищецът твърди, че ответницата през всичките тези години не се е грижила за Б., а и здравословното ѝ състояние не е подходящо тя да е родителят, който да полага грижи за сина им. Твърди, че тя редовно изпада в кризи и се лекува в ДПБ гр. П. като системно употребявала и алкохол.

Ищецът заявява, че много обича сина си, може и желае да полага грижи за него. Посочва, че за отглеждането му изключително разчита на подкрепата и помощта на своите родители - Павлина Иванова А. и А. С. А., с които ищецът живее в една къща. Твърди, че Б. е много привързан към баба си и дядо си по бащина линия, както и те към него.

Ищецът сочи, че към момента на депозиране на ИМ е пенсионер, но дълги години е работил като международен шофьор и може да осигури издръжката на сина си, а също му предстои и започване на нова работа.

Претендира разноски. Соци доказателства и прави доказателствени искания.

В проведеното съдебно заседание ищецът се явява лично и с пълномощник – адв. А. Т. от АК П.. Молят съда да уважи исковата претенция.

В срока по чл. 131 ГПК ответницата И. Б. К. депозира отговор на исковата молба, в който изразява становище за неоснователност на исковата претенция.

Не оспорва обстоятелствата, че с ищеца са бивши съпрузи, като бракът им е прекратен с Решение № 464/2007 г. по гр. д. № 454/2007 г. по описа на РС П., влязло в законна сила на 09.06.2007 г.

Не е спорно, че страните са родители на непълнолетното дете Б. Д. С., роден на 23.12.2006 г. Заявява, че родителските права по отношение на детето са упражнявани от нея, подпомагана от своята майка – М. Х..

Не се спори, че със съдебно решение, постановено по гр. д. № 3795/2022 г. ищецът е осъден да заплаща месечна издръжка в полза на детето Б. в размер на 300 лева.

Оспорва твърденията, че ищецът е заплащал ежемесечно дължимата в полза на сина си издръжка, както и че редовно е общувал с него. Твърди, че е имало период от 5 години, през които не го е търсил. Оспорва твърденията в исковата молба, че ищецът е помагал в оглеждането и възпитанието на Б..

Посочва, че през времето, докато е живяла с настоящия си съпруг в Г., не е прекъсвала връзката си с детето Б., както и че се е интересувала от него ежедневно, помагала му е, изпращала му е пари.

Ответницата твърди, че между нея и Б. винаги е имало силна емоционална връзка, но не такава е връзката му с неговия баща. Посочва, че Б. се страхува от баща си. Оспорва твърденията, че ищецът е имал отлични отношения с Б., както и че тя не се е грижила за детето и системно е употребявала алкохол.

Заявява, че желае и има възможност да продължи да се грижи за Б.. Посочва, че през последната година със съпруга ѝ са живеели на квартира в гр. П., но ежедневно посещавала дома на своята майка и никога не е прекъсвала връзката с детето си Б., нито е преустановявала грижите си по отношение на него. Посочва, че детето Б. може да се грижи дори сам за себе си, така както неговите връстници, които учат в гр. П. и са на квартира. Счита, че е в негов интерес да продължи да живее в жилището на адрес гр. П., ул. „Е. Й.“ № 40, ет. 3, ап. 26.

Не оспорва обстоятелството, че е била на лечение в ДПБ гр. П..

По изложените съображения моли за отхвърляне на исковата претенция.

В проведеното съдебно заседание ответницата се явява лично и с адв. М. П. от АК П.. В хода по същество молят съдът да отхвърли исковата претенция.

Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. П. в съдебно заседание по същество не изпращат законен или процесуален представител. Депозирана е молба, в която предлагат при постановяване на решението съдът да задължи родителите и детето да ползват социални услуги на основание чл. 138а, ал. 3 от СК.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните гласни и писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Между страните не е спорно, а и се установява от приложеното по делото Удостоверение за раждане, издадено въз основа на Акт за раждане № 1651 от 28.12.2006 г. на Столична община, че страните са родители на непълнолетното дете Б. Д. С., с ЕГН *****, родено на 23.12.2006 г.

С решение № 464/2007 год., постановено по гр. д. № 454/2007 год. по описа на РС П., е прекратен бракът между И. Б. Х.-С.а и Д. А. С., сключен на 17.06.2005 год. с развод поради дълбоко и непоправимо разстройство и на основание чл. 99, ал. 3 от СК /отм./ е утвърдено постигнатото между страните споразумение. По силата на последното

упражняването на родителските права по отношение на детето Б. Д. С. са предоставени на майката. На бащата е определен режим на лични контакти с детето Б., както следва: всяка първа, втора и трета събота и неделя от месеца от 10.00 ч. в събота до 18.00 ч. в неделя, с преспиване, както и един месец през лятото, когато майката не е в годишен отпуск. Бащата Д. С. е задължен да заплаща на детето Б. месечна издръжка в размер на 30 лева. С решението на утвърдено и споразумението между страните относно ползването на семейното жилище, находящо се в гр. П., ул. „Е. Й.“ № 40, като същото е предоставено на майката. Постановено е майката да носи предбрачното фамилно име Х..

С Решение № 176 от 22.02.2023 г., постановено по гр. д. № 3795/2022 г. по описа на РС П. е изменен размерът на присъдената с Решение № 205/21.03.2017 г., постановено по гр. д. № 3665/2016 г. по описа на РС П. издръжка като е увеличен от 150 лева на 300 лева и бащата Д. С. е задължен да заплаща месечна издръжка в размер на 300 лева в полза на непълнолетното си дете Б. С..

Не е спорно по делото и от приложените по делото справка от НБД „Население“, удостоверение за сключен граждански брак, издадено въз основа на Акт за сключен граждански брак № 0207 от 15.06.2017 г. на Община П., се установява, че ответницата през 2017 г. е сключила граждански брак с М. К. - настоящият ѝ съпруг, който граждански брак е трети по ред.

Представено е като доказателство разпореждане № ***** на ТП на НОИ София град от 10.07.2023 г., от което се установява, че бащата получава пенсия за инвалидност поради общо заболяване в размер на 549,19 лева.

Не е спорно между страните, а и от доказателствата по делото – епикризи, издадени от Държавна психиатрична болница П. за настаняване за лечение в периода от 10.11.2023 г. до 22.11.2023 г., за периода от 30.01.2018 г. до 02.03.2018 г., за периода от 13.06.2018 г. до 02.08.2018 г., се установява, че ответницата страда от психично заболяване – параноидна шизофрения, което през определени периоди от време налага настаняването ѝ в ДПБ П..

От приетите по делото социални доклади, които съдът цени доколкото по вторичен път отразяват релевантни за спора факти се установява следното:

От социален доклад с вх. № 27 272/20.11.2023 г. се установява, че след развода на родителите грижата за детето е поета от неговата баба по майчина линия М. Х., която е починала на 10.10.2023 г. Постановеният режим на лични контакти на детето със своя баща до месец януари 2023 г. е спазван, а седем месеца по - късно бащата и непълнолетният са във видимо влошени взаимоотношения и силно отчуждени. При общуване взаимно провокират агресия един към друг. На 16.10.2023 г. бащата предоставил информация в ДСП/ОЗД град П., че синът му е в риск, но в края на проведената среща в същия ден изразил мнение, че ако детето не тръгне доброволно с него, ще прояви разбиране и няма да го притиска. Близка на детето по майчина линия е заявила готовност да се грижи за Б. предвид отказа на непълнолетния да живее съвместно със своя баща. Считано от 17.10.2023 г. грижата за непълнолетния е поета от специалистите в Център „Спешен прием“ при КСУДС град П.. На 16.11.2023 г. след проведена екипна среща и вземайки предвид ситуацията, в

която е попаднал Б., доколкото майка му била в невъзможност да полага грижи за него поради настаняването ѝ в ДПБ П., и категоричното нежелание на детето да живее със своя баща, всички участници в срещата взели решението, че е в интерес на непълнолетния Б. Д. С. да продължи ползването на социалната услуга - Център „Спешен прием“ при КСУДС град П., поради което е удължено ползването на социалната услуга за един месец, считано от 18.11.2023 г. Към момента на изготвяне на доклада Б. категорично отказвал да общува със своя баща, тъй като не е получил морална подкрепа от него и е разочарован от реакциите му след смъртта на неговата баба. В проведените срещи и разговори Б. предоставил информация за свои близки, предимно от семейството си по майчина линия. При среща с неговата майка след изписването ѝ от ДПБ П. се наблюдавала силна емоционална връзка между майката и детето. В проведен разговор с класния ръководител на непълнолетния Б. същата информирала, че никога не е търсена от родителите на Б.. През цялото време е поддържала връзка с неговата баба.

В заключение се посочва, че значимият възрастен за детето Б. е неговата баба по майчина линия, която е починала и детето преживява травмата от нейната загуба. Към момента на изготвяне на социалния доклад няма създадена стабилна среда за непълнолетния. Майката И. К. е повторно настанена за лечение в психиатричната болница, а детето Б. настоява, че към момента не иска да има никакви контакти с баща си, не отговаря на телефонните му обаждания, отказва срещи с него. На 08.11.2023 г. и 09.11.2023 г. майката И. К. посетила офисите на ДСП/ОЗД град П., след което отново била настанена за лечение.

По отношение на трудовата заетост на родителите е посочено, че майката получава социални помощи в размер на 400 евро от друга държава членка на ЕС. Не е предоставила информация за доходите си. Бащата не е трудово ангажиран, притежава ЕР на ТЕЛК № 90994/54/20.03.2023 г. и получава пенсия в размер на 549 лева. Обект е на подпомагане по реда на ЗХУ от ДСП П.. Жилището на бащата, находящо се на адрес с. К., ул. „****“ № 4, представлява двуетажна къща. Първият етаж се обитава от родителите му, а вторият етаж се състои от коридор, спалня и детска стая за Б.. Етажът е обзаведен съвременно и функционално, битовата хигиена е много добра. Детската стая е обзаведена според възрастта и потребностите на Б.. Санитарният възел е външен. Жилището разполага с двор.

Жилището, в което се отглежда Б., находящо се на адрес гр. П., ул. „Е. Й.“ № 40, ет. 3, не е посетено предвид насочване на детето към ЦСП – КСУДС гр. П..

Жилището, в което живее майката И. К. заедно със своя съпруг не е посетено поради повторното настаняване на майката в ДПБ П..

От социален доклад с вх. № 2126/25.01.2024 г. се установява, че в периода от 17.10.2023 г. до 19.01.2024 г. непълнолетният Б. ползвал социалната услуга Център „Спешен прием“ при КСУДС град П.. На 19.01.2024 г. детето е предадено на своята майка И. К., която упражнява родителските права по отношение на непълнолетния. Относно жилището, в което живее майката И., се сочи, че то се намира в град П., ул. „П.“ № 11 ет. 1. Представлява двустаен апартамент, състоящ се от спалня, кухня с хол и санитарни

помещения. По отношение трудовата заетост на майката, същата предоставила информация, че получава обезщетение от Дирекция „Бюро по труда“ в размер на 18 лева на ден, парично обезщетение от Г. в размер на 650 евро, пенсия в размер на 601 лева месечно поради наличие на ЕР на ТЕЛК, както и доходи от собствени фирми – „Б. т.“ ЕООД и ЕТ „Ф.“. При извършена служебна справка служител на ДСП П. установил, че ответницата до 26.03.2023 г. работила на длъжност „касиер“ в „Г.“ ЕООД гр. П..

В период докато непълнолетният Б. е ползвал услугата Център „Спешен прием“ при КСУДС град П. категорично отказвал да общува със своя баща. Споделял своите чувства, емоции и разочарованието си от баща му, който не му е оказал необходимата морална подкрепа след смъртта на неговата баба.

На 09.01.2024 г. била проведена среща между непълнолетния Б. и неговите родители като се наблюдавали добри взаимоотношения между родителите, помежду им нямало скандали. И двамата споделят със сина си, че няма да прекъснат връзката му с другия родител. И. К. се опитвала да поддържа добрия тон и взаимоотношения между сина си и неговия баща. На проведената среща Б. споделил с родителите си, че желае да живее със своята майка.

С оглед отразеното в социалния доклад относно доходите на майката и по искане на ищеца съдът е задължил ответната страна на основание чл. 190 от ГПК да представи доказателства относно размера на пенсията, получавана от нея въз основа на ЕР на ТЕЛК, размера на получаваното от нея обезщетение за безработица, размера на получаваните от нея обезщетения от Г., както и за декларираните доходи от посочените фирми. В тази насока от страната са представени актуалните състояния на двете фирми, като посочва, че не са представяни финансови отчети, поради което са наложени глоби. Страната не представя доказателства за доходите си и заявява, че няма такива.

От изготвения доклад от Център „Спешен прием“ при КСУДС гр. П. относно непълнолетния Б. се констатира, че причината за настаняването на момчето в социалната услуга са влошени отношения в семейството и загубата на значим за детето възрастен. На 10.10.2023 г. бабата на момчето, която основно е полагала грижи за него, е починала. Майката на детето е била настанена за лечение в ДПБ П., а бащата е подал заявление за ползване на социалната услуга Център „Спешен прием“ за сина си. Като проблемни зони по случая на непълнолетния Б. са очертани липсата на сигурна и спокойна среда, в която детето да се развива, нестабилното психо-емоционално състояние на момчето, произтичащо от загубата на значим за него възрастен, който е полагал грижи за него. Изведени са нуждите за момчето да се осигури сигурна и защитена среда, в която той да се развива нормално, и да му бъде предоставена възможност да се успокои и сподели своите преживявания и емоции.

Приет като доказателство по делото е и доклад от Център обществена подкрепа при КСУДС град П., касаещ бащата Д. С., видно от който след смъртта на бабата по майчина линия М. Х. през месец октомври 2023 г., момчето е останало в дома си, придружено от роднина на баба му. Майката на момчето И. К. към онзи момент е била настанена в ДПБ гр. П.. Бащата на момчето разбрал от сина си за създалата се ситуация и се обърнал към ОЗД гр.

П., като след сигнала, подаден от бащата, момчето е настанено в Център „Спешен прием“ към КСУДС гр. П.. През периода на предоставяне на социалната услуга били осъществени интервюта, срещи и консултации с Д. С., както и изготвени специализирана оценка и индивидуален план за услуги, в които са изведени следните проблемни зони: бащата Д. С. се е отдалечил от детето си и е започнал да отбягва контакти с него, което е нарушило доверителната и емоционална връзка син - баща; бащата не приема, че синът му е в траур предвид загубата на баба му, което би могло да бъде пречка за възобновяване на отношения им, изказва гласно задоволство от смъртта на М. Х.; Д. С. е експресивен и емоционален, в срещи със специалисти е неовладян и не е склонен да се вглежда в собствените си действия, а прехвърля вината за нарушаването на отношенията баща - син единствено на бившата си тъща и съпруга. Момчето е живяло при баба си и майка си и вероятно е лоялно към тях. Д. С. споделя, че имал конфликти с бабата и майката на сина си и продължава да се конфронтира с майката, което утежнява усещанията на момчето. Б. С. изразил своето нежелание да се среща с баща си пред специалистите от услугата и от ОЗД-П.. В срещите на социалните работници с бащата е разговаряно, че Б. в момента е в траур, защото е загубил баба си, която всъщност е майчинската фигура и е била най - важният човек в живота му и е нужно, въпреки конфликтите, бащата да се съобрази с усещанията на сина си. Момчето е споделило на специалистите, работещи с него, че баща му не е зачел неговите чувства и е усетил, че се отнесъл с лекота към новината за загубата на баба му. Бащата Д. има подкрепяща среда, дом и декларира желание да полага грижи за сина си. Необходимо е бащата да работи в посока разбиране и осмисляне на чувствата и преживяванията на сина си, намаляване на експресивността в поведението си и намиране на подходящи методи за комуникация с момчето, които да осигурят възобновяване и подобряване на връзката баща - син. Необходимо е Д. С. да повиши знанията си за кризите в детско-юношеска възраст и за стиловете на родителско възпитание.

Изготвена е и приета като доказателство по делото оценка на родителския капацитет на майката И. К., като в хода на изготвянето ѝ майката споделила, че когато Б. е бил на 10 години, със съпруга ѝ М. заминават за Г., а той е поверен на грижите на баба си. През 2019 г. И. родила сина си Т. М. К., който е на 4 години. Шест години не се е прибирала в България, но през този период не е прекъсвала връзка със сина си Б.. Чували се и се виждали ежедневно във видеоразговори. Всеки месец е изпращала пари на своята майка, с които да се грижи за Б.. Преживявала тежко това, че е далеч от сина си. Когато е била на 23 години И. е направила опит за самоубийство като след това се е наложило да бъде приета в клиника, където да се лекува и да стабилизира психичното си състояние. От тогава до сега е на поддържащи лекарства, които стабилизират психичното ѝ състояние и с помощта, на които се чувства пълноценна да живее и да работи. Малкото дете на И. Т. е родено и живее в Г. при своята баба Р. К.. Майката споделила, че има ежедневна връзка с детето си Б.. Смята, че момчето не харесва и не приема съпруга ѝ М. К., но тя го разбира. Б. имал завещани имоти от нея и от баба му, които към момента се отдават под наем. Майката споделила, че тя взема парите от наемите и ги дава на сина си. Възнамерявала да остане в България, докато Б. навърши пълнолетие. Имала желание след една година синът ѝ Б. да замине с нея и съпругът

й в Г., където живее братчето му. Разговаряла с Б. и той има желание да продължи образованието си в Г. след завършване на гимназия.

В заключение като проблеми са очертани липсата на стабилна мрежа за подкрепа; липса на увереност по отношение на това да се справя с житейски ситуации, без да има партньор до себе си. Майката И. К. се нуждае да запази и заздравява доверителната връзка със сина си Б. С., както и от подкрепа за придобиване на повече увереност в собствените способности. И. К. осъзнава важната си роля на майка в живота на своите деца. Споделя, че въпреки липсата на срещи между нея и Б. през изминалите 6 години, той продължава да има нужда от нея и тя иска да го подкрепя в бъдеще и да бъде до него. Заявила, че съпругът ѝ М. К. също ѝ е опора в трудни за нея моменти и когато има нужда от помощ, той ѝ осигурява такава. Идентифициран е риск И. К. да не може да задоволи изцяло потребностите на сина си Б. С. при липса на подкрепяща среда.

Приложена като доказателство по делото е оценка на родителския капацитет на бащата Д. С.а, в който като идентифицирани проблемни зони са очертани, че бащата е допуснал отдалечаване от сина си, като в годините дори сам е започнал да отбягва контакти с него, което е нарушило доверителната и емоционална връзка син - баща. Бащата не показвал приемане и разбиране на траура на Б. предвид загубата на баба му, което би могло да бъде пречка за възобновяване и подобряване на взаимоотношенията баща - син. Позволява си да изказва гласно задоволство от смъртта на М. Х.. Сочи се, че бащата е експресивен и емоционален, дори вербално агресивен и не показва способност и желание да анализира собствените си действия, извежда вината за нарушаването на отношенията баща - син извън себе си, като основно ги прехвърля на починалата баба на момчето. Заявява желание да се грижи за сина си. Д. С. споделил, че има желание да защити интересите на сина си, включително свързани с наследство, оставено на момчето от покойната му баба. Бащата споделил, че почти ежедневно се среща със сина си, често го придружава и превозва при различни ангажименти. Разказал за конкретни ситуации и информация от ежедневието на момчето, което потвърждава факта, че двамата се виждат и си говорят на теми, които са важни за Б..

В заключение е изведен риск бащата да не успее да възобнови и да подобри изцяло емоционалната и доверителната връзка със сина си. Конфронтацията между баща и син по теми, важни за момчето, както и пренебрежителното отношение към загубата и траура на Б. допринасят за сложността на взаимоотношенията баща - син. Това са предпоставки за прояви на протестно поведение на момчето спрямо бащата, които може да имат много разнообразни проявления, някои дори поставящи живота и здравето на непълнолетния Б. С. в риск.

Представени са и други писмени доказателства - жалби до РП П., искова молба от И. К. за прекратяване на брака ѝ с М. К. по реда на чл. 49 от СК и определение за прекратяване на делото, които съдът не счита за необходимо детайлно да обсъжда поради неотноситимостта им към предмета на настоящото дело. Приети като доказателство по делото са и молба по ЗЗДН от М. Х. срещу М. К., по която е образувано гр. д. № 433/2018 г. по описа на РС П.,

отговор – становище по молбата, социален доклад с вх. № 4609/02.03.2018 г., изготвен по гр. д. № 433/2018 г. по описа на РС П., заповед за защита № 11 по гр. д. № 433/2018 г. по описа на РС П., както и решение № 312 от 16.03.2018 г. по гр. д. № 433/2018 г., с което молбата срещу М. К. за защита по ЗЗДН е уважена като М. К. е задължен да се въздържа от домашно насилие по отношение на М. Х. и Б. С. и му е забранено да ги приближава, вкл. жилището им, местоработата на М. Х. и местата им за социални контакти и отдих за срок от 3 месеца.

Прието като доказателство по делото е и извлечение от банковата сметка на детето Б. Д. С. в „Банка ДСК“ АД за периода от 01.10.2022 г. до 30.11.2023 г., от което се установява, че по същата са превеждани суми за издръжка на детето Б. от бащата Д. С., както и суми в размер на по 300 лева от М. К. с посочено основание „захранване на сметка“.

Изслушано по реда на чл. 15 ЗЗДетето непълнолетният Б. Д. С. излага, че към момента е при майка си, където се чувства добре - дава му джобни, храна, грижи се за него, преспива при тях понякога. Желаете да остане при майка си и да осъществява срещи с баща си по определения режим на лични контакти. Заявява, че се чувства по - спокоен при майка си. Свикнал е със съпруга й М. за две седмици и поддържа добри отношения с него. Майка му била в Г. за около 4 - 5 години, през което време поддържал връзка с нея по телефона, по вайбър. Посочва, че баща му „нарушил спокойствието“, тъй като след смъртта на баба му, без да се съобрази с неговото желание, поискал да отиде да живее при него. Сочил, че от 19.01.2024 г. вече не е настанен в Центъра за спешен прием, а живее при майка си. Същевременно заявява, че майка му два пъти идвала да преспи в апартамента на баба му. Имало два - три дни, когато е бил сам в апартамента. Когато спи в апартамента на баба си, след фитнес минава през майка си и просто й казва, че отива в апартамента. Заявява, че иска нещата да си останат така, както са били досега и да остане при майка си.

По делото е постановено изслушване на двамата родители. В съдебно заседание на 01.02.2024 год. бащата Д. С. сочи, че детето Б. от 19.01.2024 г. не живее с майка си, а той си живее сам и е без контрол. Заявява желанието си да поеме преките и непосредствени грижи за детето, както и опасенията си, че средата, която би предоставила майката И. и нейният съпруг на детето не е подходяща за отглеждане на детето Б., а по – скоро би му навредила. Посочва, че ако не се промени действащият до момента режим на мерки относно упражняването на родителските права спрямо детето Б., той по – скоро фактически ще остане сам.

В съдебно заседание на 07.03.2024 г. майката И. К. заявява, че най-доброто за детето е да остане при нея. Настоящият й съпруг М. не бил съгласен детето да остане при баща му. „Изхвърлил“ я от жилището, защото много се протакат делата. Изразява желание да полага грижи за детето при същите условия, които са действали до момента. Сочил, че детето Б. може да остава при нея и съпругът й да преспива. Към момента майката И. и настоящият й съпруг живеят в жилище под наем на ул. „Пирин“ № 11 в гр. П.. Разчита на подкрепата на своя съпруг. Откакто починала бабата на детето, с детето Б. били в ежедневен контакт, като той много пъти е преспивал у тях, а в останалите случаи в апартамента на бабата. По отношение на детето – Т., което е родено от брака й с настоящия съпруг М., сочи, че грижи

за него се полагат в Г. от 84 - годишната му баба по бащина линия. През времето, докато е била в Г. – около 5 години, изпращала пари на своята майка за Б.. В момента е безработна. В периода от 5 години, докато е била в Г., не се прибирала в България. Детето се е чувствало добре тук в България и майка ѝ го е отгледала. Заявява, че три дни в седмицата Б. спи в нейния дом, останалите дни спи в апартамента на баба си, както и, че той е достатъчно голям, за да бъде сам. Съпругът ѝ М. има проблем с алкохола, но се лекува. Посочва, че Б. подал молба до Центъра за спешен прием на 02.03.2024 г., защото с баща му Д. извикали полиция, тъй като Б. не я пуснал в жилището на баба му. Желает да продължи да упражнява родителските права по отношение на детето Б..

В съдебно заседание е изслушан и социален работник, според който детето трябва да има възможност да общува и с двамата си родители. При среща на детето Б. с родителите му, се наблюдавало, че майката е тази, която овладява ситуацията, когато детето и бащата влизат в противоречие помежду си.

Ангажирани по делото са и гласни доказателства чрез разпит на воден от ищеца свидетел - П. А. А. и от ответната страна – свидетелката А. Ц. К..

От показанията на свидетелката П. А. А. – майка на ищеца, се установява, че след развода на страните бащата Д., както и неговите баба и дядо по бащина линия, са продължили да поддържат контакт с детето, често им е гостувал. Поддържали са добри отношения, както с майката И., така и с бабата и дядото по майчина линия. Бащата винаги е бил на разположение на сина си. Детето Б. е живяло и се е отглеждало от баба си и дядо си по майчина линия, а след смъртта на дядото – от баба си М.. Б. е споделял пред свидетелката за неприятности, за спорове между баба му М. и майка му и се е обаждал по телефона, защото майка му посягала на бабата М.. Пред свидетелката А. детето Б. е споделяло, че не се разбира с настоящия съпруг на своята майка – М. К.. Свидетелства, че когато гостува в дома им в с. Ковачево, детето Б. е много спокойно. Имало случаи, в които Б. се обаждал на своя баща, че баба му М. го е изгонила и баща му отивал и го взимал. Заявява, че бащата Д. може да полага грижи за сина си, както и да разчита на нейната помощ и тази на нейния съпруг при отглеждането на детето. Съдът кредитира показанията на свидетелката А. като обективни, последователни, кореспондиращи с другите доказателства по делото, съобразявайки и разпоредбата на чл. 172 от ГПК.

В показанията си свидетелката А. Ц. К. – роднина на детето по майчина линия, посочва, че детето Б. е израснал при нейната леля /М. Х./ и е гледан от майка си и баба си. Те двете са се грижили за него. Свидетелката познавала Б. от бебе, защото баба му, когато се разболявала и влизала в болница, я викала да помага, защото И. не била добре. Отношенията на Б. с неговата майка били добри. В момента детето Б. живеело при неговата майка, но един или два дни помолил майка си да спи в апартамента на баба си. Посочва, че майката И. е била в Г. за около два месеца като през това време е пращала пари постоянно за Б.. Когато бабата М. не е била добре, свидетелката К. живеела у тях и се грижила за бабата. Б. ѝ се обадил да ѝ каже, че баба му М. не трябва да остава сама, защото не е добре и поради това свидетелката останала в жилището, а след това като починала бабата, свидетелката К.

останала при Б., защото баба му я помолила да се грижи за него. Бабата М. казала на свидетелката К. да се грижи за Б., защото И. е болна. Към този момент майката И. била в болница. Сочи, че И. е добра майка, грижи се за Б.. Предишен път, когато бабата М. Х. е била в болница, бащата Д. казал, че тя одавна е трябвало да пукне и заради това отношение свидетелката не поддържала връзка с бащата Д.. Пред свидетелката детето Б. споделяло, че баща му не се обаждал и не го търсил с години. И., когато не живеела с М., живеела при М. и се грижила за Б.. До смъртта на бабата М. и от развода на И. с бащата Д., Б. е живял и при баба си, но и И. го е гледала. След това свидетелката заявява, че баба му си го гледала.

Съдът не критикува показанията на свидетелката К. в частта, в която посочва за какъв период от време майката И. е била в Г., тъй като в тази част показанията на свидетелката К. противоречат на останалите събрани по делото доказателства.

Със Заповед № ЗД/Д-РА-018/05.03.2024 г. на Директора на ДСП П. непълнолетният Б. е настанен в Център „Спешен прием“ КСУДС по негова молба, в която е обективирал, че това се налага поради влошеното здравословно състояние на неговата майка и влошените отношения с баща му.

При така установените правнорелевантни факти съдът приема следното от правна страна:

Предявен е иск с правно основание чл. 59, ал. 9 от СК - за промяна на мерките за упражняване на родителските права по отношение на детето на страните. Иска се родителските права, които сега се упражняват от майката да бъдат предоставени за упражняване на бащата със съответните на това последици касателно местоживеенето на детето, което да бъде определено при бащата, определяне на режим на лични отношения на детето с майката и задължение на последната за издръжка на детето.

Съгласно визираната разпоредба ако обстоятелствата се изменят, съдът по молба на единия от родителите, по искане на ДСП или служебно може да измени постановените по -рано мерки и да определи нови. Постановените по -рано мерки по смисъла на разпоредбата включват определения режим на лични отношения между детето и родителя, на който не е предоставено упражняването на родителските права в производство по иск с правно основание чл. 49 от СК, молба по чл. 127, ал. 2 от СК или развод по взаимно съгласие по чл. 330 от ГПК във вр. с чл. 51 от СК. За уважаване на сезиралата съда молба, в тежест на ищеца е да установи наличието на променени обстоятелства, настъпили след определяне на мерките по споразумението между родителите по гр. д. № 454/2007 г. по описа на РС П., които обуславят изменение на предходните мерки относно детето Б., както и че осигуряването на най - добрия интерес на детето налага изменение на тези мерки. В тежест на ответницата е да докаже, че е в интерес на детето да бъдат запазени мерките, определени с одобреното между страните споразумение.

Съгласно разясненията, дадени в ППВС № 1/74г., промяна в обстоятелствата, обосноваваща необходимост от промяна на мерките относно упражняването на родителските права спрямо малолетното дете е налице в следните случаи: когато са изменени обстоятелствата, които са взети предвид при определяне на първоначалните мерки; когато измененията, произтичат от изгубили смисъл мерки по упражняване на родителските права, или когато мерките на практика са променени. Тези разяснения са доразвити в редица решения на ВКС, постановени по реда на чл. 290 ГПК, в които се приема, че промяната на взети предвид при определяне на първоначалните мерки обстоятелства, могат да бъдат свързани с промяна на родителските, възпитателските или моралните качества на упражняващите мерките, със социалната среда, в която живее

детето след първоначалното решение, с жилищните и битовите условия. Като обстоятелства, които засягат положението на детето са посочени: влошаване на жилищните условия при родителя, на когото е предоставено детето или подобряване на условията за живот при другия родител, изпадане в невъзможност на родителя, при когото е детето, да упражнява родителските права, загубване на родителски авторитет или фактическа невъзможност на родителя да се справи с детето, повторно встъпване в нов брак на единия от двамата родители с трето лице. Като изменени обстоятелства са посочени и тези, които са свързани с нововъзникналите права и задължения на родителя по повод задължителното спазване на определените мерки – отчуждаване на детето по вина отглеждащия родител спрямо другия или обратно, пречки на родителя, при когото е детето за осъществяване на лични отношения с другия родител, невръщане на детето след осъществяване на лични отношения с родителя, на когото не са предоставени родителските права и неизпълнение на мерките и неосигуряване на лични грижи по отношение на детето. Необходимо е още тези изменения да се отразяват на положението на детето като новите обстоятелства влошават положението на детето при родителя, който упражнява родителските права, или би се подобрило положението му, ако родителските права бъдат предоставени на другия родител.

По своето съдържание изменението на обстоятелствата, респ. новите обстоятелства биха могли да имат различна проявна форма като следва да се обсъди дали комплексът от тези обстоятелства се отразява и по какъв начин на положението на детето и на ефикасността на мерките, като висшият критерий за решението на съда е интересът на детето.

Безспорно се установи, че с влязло в сила решение за развод упражняването на родителските права по отношение на роденото от брака на страните дете - Б. Д. С. е предоставено на майката - ответницата по делото.

Ищецът основава претенцията си за изменение на обстоятелствата, при които са определени предходните мерки с твърдения, че след развода между страните, независимо, че родителските права са предоставени на ответницата, основните грижи за отглеждането на детето Б. са полагани от неговата баба по майчина линия. Ответницата сключила още два брака, последният от които с немския гражданин – М. К., не е прекратен. С втория си съпруг ответницата живяла в гр. Пловдив, а с настоящия си съпруг за известно време живеели в Г., както и на квартира в гр. П., но без детето Б., като през цялото това време Б. бил отглеждан от неговата баба по майчина линия. През годините ответницата няколко пъти била настанявана за лечение в ДПБ гр. П., през което време за детето на страните се грижила отново неговата баба. На 10.10.2023 г. бабата на детето по майчина линия починала. На практика след развода основните грижи за детето Б. били полагани от неговата баба по майчина линия, като фактът на нейната смърт, съобразен със здравословното състояние на ответницата, влошават положението на детето при ответницата като родител, упражняващ родителските права.

От съвкупния анализ на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено, че след развода на страните детето Б. е живяло при своята баба по майчина линия и е било отглеждано от нея. Тя е била значимият възрастен за него, поради което и детето преживява толкова тежко нейната загуба. След развода на страните ответницата е сключила два брака, като в период от около 5 години е живяла с настоящия си съпруг в Г., а понастоящем живее с него в гр. П.. Установи се също, че нестабилното психично състояние на ответницата налага периодичното ѝ настаняване в болница. След смъртта на бабата по майчина линия детето Б. е останало без създадена стабилна среда, което е наложило и неколкото му настаняване в Център за спешен прием при КСУДС гр. П.. Посочените обстоятелства налагат извода на съда, че е налице промяна в обстоятелствата, настъпила след определените с бракоразводното решение мерки относно упражняването на родителските права, което налага изследване на въпроса дали исканата промяна е в интерес

на детето.

При произнасянето си, съдът следва да се ръководи и от критериите, заложи в чл. 59, ал. 4 СК, като прецени възпитателски качества на родителите, моралният им облик, грижите и отношението към детето, желанието на родителите, привързаност на детето към родителите, пол и възраст на децата, помощ от трети лица, социално обкръжение, жилищно-битови условия като безспорно решаващо значение при решаването на този въпрос имат интересите на детето. В понятието „интереси на децата“, както посочва ППВС № 1/1974 год., се включват необходимостта от правилно отглеждане и възпитание на децата, създаване на трудови навици и дисциплинираност, подготовка за общественополезен труд - изобщо всяко дете да стане хармонично развита личност и добър гражданин. В това понятие влизат и материалните интереси на детето - обезпечаване на жилище, битови условия, управление на имуществото и грижи за съхранението му, представителство и др. Изрично посочено е, че решаващо значение за интересите на детето има цялата съвкупност от интереси, но от аспекта на всестранното развитие на личността.

При преценка на възпитателските качества на родителите, следва да се има предвид съвкупността от умения за осигуряване на правилното отглеждане и възпитание на детето, обезпечаване на грижите, необходими за изграждане на неговите навици. Важно в случая е тяхното конкретно проявление, от което се определя авторитета на родителя в обществото и пред детето. Поради това от значение е умението на родителя добре да направлява детето в живота, да му дава пример, да му внушава правилни постъпки и т. н., което е невъзможно да се осъществи, ако родителят отсъства от живота на детето. Родителят, а не членовете на домакинството му, следва да полагат основните грижи по отглеждане и възпитание на детето, да осъзнават и поемат съответните отговорности като съдържание на родителския дълг. Децата имат интерес родителските права да бъдат възложени на този родител, който е по - способен да полага адекватни грижи не само за бита, но и за тяхното добро възпитание и изграждане като зрели личности. В контекста на горното, от събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът намира, за установено, че и двамата родители имат известен дефицит на възпитателски качества. Така безспорно действията на майката, абдикирайки от родителските си задължения чрез прехвърлянето им на нейната майка и лишавайки детето в такъв ранен етап от неговото развитие и то за некротък период от време от майчината й грижа, не са от естество да дават положителен пример на детето, да му внушава правилни постъпки за отговорност, нито са положителен образец на отношения между родител и дете, който впоследствие детето възприемайки от своята майка, да пренесе в своята семейна среда. Това поведение не би могло да възпита у детето съзнание, че отговорността за ненавършлото пълнолетие дете е преди всичко за неговите родители. В същия аспект на дефицит на възпитателските качества сочи и установеното по делото обстоятелство, че другото дете на ответницата – Т., се отглежда от своята баба в Г.. Дългогодишното отсъствие на майката от ежедневието на детето и безкритичното й отношение към тази постъпка /в хода на изслушването майката заяви, че ражда деца и ги оставя на бабите да ги гледат, както и че с чиста съвест заявява, че в периода от 5 години, докато е била в

Германия, нито един път не се е върнала в България/, без същата да е обоснована с наличието на някаква нужда, на практика представлява липса на активно възпитание в ценности – семейни, обществени, морални и човешки, а се дава пример за negliжиране на задълженията. Фактът, че майката на практика не е изпълнявала задълженията си и функцията си на родител в живота на Б., не се променя от обстоятелството, че през годините е поддържала контакт със сина си и се потвърждава от извода на служителите на ДСП П., че бабата е била майчинската фигура за Б. и най - важният човек в живота му. В този ред на мисли, negliжирайки задълженията си на родител и значимостта на отговорността ѝ като родител, не оспорва като обстоятелство, не се противопоставя и приема като ситуация след напускането на Центъра за „Спешен прием“ детето Б. често да преспива само в жилището на своята баба. Дори в ОИМ изрично заявява, че желае местоживеенето на детето Б. да остане на адреса на неговата баба на ул. „Екзарх Йосиф“ № 40, сравнявайки ситуацията, в която се намира Б., с тази на неговите връстници, които са от други населени места и живеят на квартира в гр. П.. От друга страна, от събраните по делото доказателства, а и от изслушването на бащата, се установи неуважителното и пренебрежителното отношение, което изразява спрямо ответницата, настоящия ѝ съпруг и нейните роднини. Безспорно моралният облик на бащата се разколебава от реакцията му, изказвайки гласно задоволство от смъртта на бабата по майчина линия, която толкова много години е полагала основната грижа за Б. – обстоятелство, което самият той не оспорва. Това му поведение е довело именно и до влошване на отношенията с Б.. Действително бащата Д. е експресивен и емоционален и не изразява желание да анализира собствените си действия и да търси вина в себе си, но в името на това да възобнови и да подобри емоционалната и доверителната връзка със сина си, същото е преодолимо с полагането на усилия от негова страна и с помощта на специалисти, в какъвто смисъл са и дадените от социалните работници насоки. Същевременно в хода на делото не се събраха други доказателствата, които да дискредитират бащата като родител. В противовес на изложеното относно майката и независимо от нравствените характеристики на бащата, в създалата се ситуация съдът оценява като израз на отговорност и изпълнение на задължението си като родител действието на бащата за сигнализира Отдел „Закрила на детето“ - ДСП П. за ситуацията, в която е попаднало детето Б. след смъртта на неговата баба. Съвкупно от изложеното, съдът намира, че по този критерий превес би могъл да бъде даден на бащата.

Желанието на родителите и изявената от тях готовност за отглеждане и възпитаване на детето не може да бъде разграничаващ ги критерий в конкретния случай, тъй като и двамата заявяват желание да отглеждат детето.

По критерия привързаност на детето: Взаимната привързаност на родителите и децата е важна предпоставка за упражняването на родителските права, тъй като по - лесно се осъществяват възпитанието и родителските грижи по отглеждането на децата. Детето в случая, както пред съда, така и пред социалните работници, изразява предпочитание към майката като родител, който да упражнява родителските права. Действително от социалните доклади се установява наличието на силна емоционална връзка между майката и детето,

докато емоционалната връзка с бащата е нарушена. Заявеното от детето отрицателно отношение към неговия баща съдът намира по - скоро за израз на протест спрямо опитите на бащата за по – строг контрол и надзор спрямо непълнолетния, съпоставено с разбирането на майката относно начина на отглеждане на Б.. Според задължителните указания на Върховния съд, привързаността на децата е от съществено значение, когато чувствата им са се развили поради сериозността и авторитета на родителя, а не поради удовлетворяване на капризи на децата или поради изоставяне надзора над тях. Желанието на децата, продиктувано от такива съображения, не е в техен интерес. В този смисъл и приемайки, че в случая желанието на детето майката да продължи да упражнява родителските права, в известна степен е провокирано именно и от такива съображения, то този критерий няма да е водещ за съда за формиране на крайните му изводи.

По отношение на критериите пол и възраст на детето по - пригоден за отглеждането му в настоящия момент се явява бащата, тъй като момчето е в пубертетна възраст /на 17 г. и 3 мес /. Не се касае за невръстно дете, изискващо по - специални грижи за отглеждане, за които по-пригодна би била майката, а се нуждае от грижи за изграждането на неговия характер и мъж, с когото да обсъжда проблемите на възрастта си. В семейството на майката също е налице присъствие на мъж, но по делото не се установи детето Б. да е установило с него такива отношения, които да го предразположат да сподели проблемите си с него и да получил подкрепата, необходима за неговата възраст. Напротив, дори се установява, че през годините той не е бил приет добре от Б..

По отношение критериите жилищно - битови условия и материалните възможности на родителите по - пригоден за отглеждането на детето Б. се явява неговият баща. Към настоящия момент и двамата родители не са трудово ангажирани. Бащата получава пенсия за инвалидност поради общо заболяване в размер на 549 лева. Не се доказва майката да получава доходи от собствени фирми, за които съобщава пред социалните работници, както и не ангажира доказателства за размера на другите си доходи – обезщетение за безработица и социални помощи от Г., както и за доходите на настоящия ѝ съпруг. Предвид минималният месечен размер на паричното обезщетение за безработица за 2024 г. съдът приема, че получаваното такова от майката към момента е около 360 лева. При това положение съдът приема, че родителите имат приблизително равни финансови възможности, но от социалните доклади и писмените доказателства се установи, че бащата има по – добри жилищни условия.

Предпочитание следва да се даде на бащата и по критерия помощ от трети лица, тъй като последният може напълно да разчита на своите родители в отглеждането на детето. Към настоящия момент липсва такава подкрепяща среда при майката. Родителите ѝ са починали, а данните за личността на настоящия ѝ съпруг, изводими от доказателството по делото за налагани спрямо същия мерки по ЗЗДН по отношение на покойната М. Х. и детето Б., както и ежедневна употреба на алкохол, са негативни. Същевременно предвид, че майката е подавала молба за прекратяване на брака си с него и заявеното от нея при изслушването ѝ, че я е „изхвърлил, защото се протакат делата“, навеждат съда на извода за

липса на сигурност и стабилност в отношенията им. Такава, каквато би следвало да има, за да се довери и да може обективно да разчита ответницата на подкрепата на съпруга си при отглеждането на детето Б.. Тук е мястото да се посочи, че предвид ситуацията, в която се намира ответницата И. и притеснителните данни за нестабилното ѝ емоционално състояние, налагащо настаняването ѝ периодично в психиатрична болница, преценката по този критерий е от изключително голямо значение при вземане на решението кой от двамата родители да упражнява родителските права.

Съвкупното обсъждане на посочените условия налагат извода, че интересът на детето Б. ще е охранен най - добре, ако упражняването на родителските права бъде предоставено на бащата. За да достигне до този извод съдът съобразява и емоционалната дистанцираност на бащата и неговото по - консервативно отношение, противопоставени на подкрепящия образ на майката, но счита, че недостатъците в подхода на бащата не са от естество да компенсират несигурната и нестабилна среда, в която би се намирало детето Б., ако родителските права продължат да се упражняват от майката. С оглед на това следва постановеното решение № 464/2007 год. по гр. д. № 454/2007 г. по описа на РС П., да бъде изменено, като упражняването на родителските права над детето Б. Д. С. бъде предоставено на бащата, като при него на адрес с. К., общ. С., ул. „****“ № 4, бъде определено и местоживеенето на детето.

На майката, при гарантирана от закона възможност, съобразявайки възрастта на детето, неговата потребност да има пълноценни отношения и с двамата родители, както и изградената между майката и детето емоционална връзка, следва да бъде определен значително разширен режим на лични контакти с детето, който да бъде съобразен и с учебния му процес, а именно: Майката да взема детето всеки понеделник и всяка сряда от месеца в часовете от 17:00 ч. до 21:00 ч.; всеки първи, трети и пети петък от месеца /когато съответният месец има пети петък/ от 18:00 ч. в петък до 18.00 ч. в неделя на същата седмица, с преспиване; за великденските празници; както и един месец през лятната ваканция, когато бащата не ползва платен годишен отпуск. При изрично споразумение за това между родителите, в интерес на детето ще е то да контактува с майката и в дните, извън тези по изложения по - горе режим.

При промяна в упражняването на родителските права, с оглед охраняване интереса на детето, съдът следва във всички случаи да присъди и издръжка, която да се заплаща от другия родител в полза на детето.

От събраните по делото доказателства се установи, че детето има нормалните и обичайни за неговата възраст потребности и с оглед правилното му отглеждане и възпитание, съдът намира, че същото се нуждае от средства за покриване на ежедневни нужди от храна, облекло, консумативи, както с оглед възрастта му и средства за посрещане на обичайни епизодични заболявания, съпътстващи израстването. Отчитайки индивидуалните потребности на детето, както и обществено - икономическата обстановка в страната, съдът определя необходимата месечна издръжка за детето в размер на 500 лева. Определеният общ размер на необходимата издръжка следва да бъде разпределен между

дватама родители, съобразно критериите на чл. 143, ал. 1 СК, а именно техните възможности и материално състояние. От събраните по делото доказателства се установи, че майката не реализира доходи от труд. Независимо от последното съгласно императивната разпоредба на чл. 143, ал. 2 СК обаче родителят дължи издръжка независимо дали е работоспособен и дали може да се издържа от имуществото си. При това положение, отчитайки и липсата на доказателства ответницата да е нетрудоспособна, съдът намира, че същата е в състояние да реализира доход поне в размер на средномесечния за страната, респ. да поеме издръжка за детето в размер на 300 лева. Остатъкът от издръжката следва да бъде поет от бащата. Така определеният размер на издръжката се дължи от претендиращия момент – датата на подаване на исковата молба в съда – 23.10.2023 г. и следва да се заплаща на детето чрез бащата до 5-то число на месеца, за който се дължи, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска.

По предложението на Дирекция „Социално Подпомагане“ гр. П. по чл. 138а, ал. 3 СК, направено с молба с вх. № 5940/06.03.2024 г.:

Съгласно чл. 138а, ал. 3 СК при спор за родителски права по предложение на Дирекция „Социално подпомагане“ съдът с решението може да определи ползване на задължителни социални услуги от родителите, самостоятелно или заедно с детето. В конкретния случай съдът намира предложението на Д „СП“ за обосновано, предвид данните за нарушена връзка между бащата и детето, настъпилите промени в живота на детето, както и предвид, че родителите не съумяват самостоятелно да осъществят ефективна комуникация и диалог помежду си по въпросите за отглеждането на детето. Поради това с настоящото съдебно решение следва да бъде постановено страните и непълнолетното дете да ползват задължителни социални услуги, като съдът възлага на Дирекция „Социално подпомагане“ – П. да определи подходящия вид на тези услуги.

Искането на ищеца за присъждане на разноските по делото не следва да бъде уважавано. Правилото за присъждане на разноски съобразно изхода на спора не може да намери приложение пред първата инстанция. Това разрешение следва от характера на производството на спорна съдебна администрация, приложима при спор относно родителските права в случаите, когато родителите не могат да постигнат извънсъдебно споразумение. За разлика от исковото производство, в него не се решава със сила на пресъдено нещо спор за съществуването или несъществуването на едно материално право, а само се оказва съдействие относно режима на лични отношения, признати и гарантирани от закона, така че липсва типичната за исковото производство квалификация на страните като ищец и ответник. Съдебното решение, което следва да изхожда от правилото за защита по най-добрия начин на интересите на малолетното или непълнолетното им дете, ползва и двамата родители и затова в първоинстанционното производство всяка страна следва да понесе разноските, които е направила, независимо от изхода на спора.

Ответницата следва да бъде осъдена да заплати по сметка на РС П. дължимата държавна такса върху присъдената издръжка в размер на 432 лева.

На основание чл. 242, ал. 1 от ГПК решението в частта за издръжката подлежи на

предварително изпълнение.

Воден от горното, Съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ на основание чл. 59, ал. 9 от СК постановените с решение № 464/2007 год. по гр.д. № 454/2007 г. по описа на РС П., мерки по отношение на детето Б. Д. С., с ЕГН *****, като:

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права по отношение на детето Б. Д. С., с ЕГН *****, на бащата Д. А. С., с ЕГН *****, като определя местоживеенето на детето да е при бащата на адрес с. К., общ. С., ул. „***“ № 4.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения на майката И. Б. К., с ЕГН *****, с детето Б. Д. С., с ЕГН *****, както следва: всеки понеделник и всяка сряда от месеца в часовете от 17:00 ч. до 21:00 ч.; всеки първи, трети и пети петък от месеца /когато съответният месец има пети петък/ от 18:00 ч. в петък до 18.00 ч. в неделя на същата седмица, с преспиване; за великденските празници, както и един месец през лятната ваканция, когато бащата не ползва платен годишен отпуск.

ОСЪЖДА И. Б. К., с ЕГН *****, да заплаща в полза на детето Б. Д. С., с ЕГН *****, чрез неговия баща и законен представител Д. А. С., с ЕГН *****, месечна издръжка в размер на 300 лева, считано от датата на подаване на молбата в съда – 23.10.2023 год., ведно със законната лихва върху всяка закъсняла месечна вноска, с падеж до пето число на месеца, за който се дължи издръжката, до настъпване на законова причина за изменение или прекратяване на издръжката.

На основание чл. 138а, ал. 3 от СК **ПОСТАНОВЯВА** ползване на задължителни социални услуги от родителите И. Б. К., с ЕГН ***** и Д. А. С., с ЕГН *****, както и от детето Б. Д. С., с ЕГН ***** - заедно и поотделно като **ВЪЗЛАГА** на Дирекция „Социално подпомагане“ гр. П. да определи подходящия вид на тези услуги.

ОСЪЖДА И. Б. К., с ЕГН *****, с адрес гр. П., ул. „П.“ № 11, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на РС П. държавна такса върху присъдената издръжка в размер на 432 лева на основание чл. 78, ал. 6 ГПК.

На основание чл. 242, ал. 1 ГПК **ПОСТАНОВЯВА** предварително изпълнение на решението в частта за издръжката.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Окръжен съд П. в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____